

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 20. De Fletu Christi super Ierusalem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

MEDITATIO XIX.

DE INGRESSV IN HIERVSAL.

Omissa est quia eadē habetur. p. 2. Med. 1.

MEDITATIO XX.

DE FLETU CHRISTI SVPER

HIEROSOLYMÆ EVERSIONE.

PVNCTA MEDITATIONIS

I. *Christus appropinquans vrbi fleuit super eam.*

II. *Dicens: si cognouisses, quæ ad pacem tibi abscondita sunt ab oculis tuis.*

III. *Quia inimici circundabunt te, nec relinquent lapidem super lapidem quia nō cognouisti diem visitationis.*

FIGVRA.

Hierosolyma à Rege Nabuchodono- *Thren. 1.*
 sor capta, Ieremia Propheta multis
 gemitibus & suspirijs deplorauit eius va-
 stationem, dicens: Quomodo sedet sola
 ciuitas plena populo, facta est quasi vidua
 Domina gentium, Princeps prouincia-
 rum facta est sub tributo?

PROPHETIÆ.

I. **D**educant oculi mei lachrymam per no- *Hier. 14*
 ctē & diem, & non taceant, quo-

niam contritione magna contrita est virgo filia populi mei plaga pessima vehementer.

Esa. I.

2. Cognouit bos possessorem suum, & asinus praesepe Domini sui, Israel autem me non cognouit, & populus meus non intellexit. Et paulò post subiunxit pœnam illi ob hoc peccatum inflictam. Terra vestra deserta, ciuitates vestrae succensa igni, & regionem vestram coram vobis alieni deuorant, & desolabitur sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia Sion, ut umbraculum in vinea, & sicut tugurium in cucumerario; & sicut ciuitas qua vastatur.

Hier. 8.

3. Miluus in caelo cognouit tempus suum, turtur & hirundo & ciconia custodierunt tempus aduentus sui populus autem meus nō cognouit iudicium Domini.

Nu. 24.

4. Venient in triremibus de Italia, superabunt Assyrios, vastabunt Hebraeos, & ad extremum etiam ipsi peribunt.

Dan. 9.

5. Et ciuitatem sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo, & finis eius vastitas & post finem belli statuta desolatio.

6. Venient super te omnes maledictiones istae, quia non audisti vocem Domini Dei tui, nec seruasti mādāta eius. Adducet Dominus super te gentem de longinquo, & de extremis terra finibus in similitudinem aquila volantis cum impetu, qua non deferat seni, nec miseretur paruuli: donec te disperdat & conterat in cunctis urbibus tuis, & destruantur muri

muri tui firmi atque sublimes, in quibus habebas fiduciam obsideberis intra portas tuas, & comedes carnes filiorum tuorum, & filiarum tuarum in angustia & vastitate, quia opprimet te hostis tuus.

DOCUMENTA.

1. **D**ominus, cum tanto honore & applausu exciperetur à populo, nullam tamen visus est inde capere voluptatem; sed erat totus in meditatione defixus rerum ad nostram salutem spectantium; ut indicaret huius mundi delicias breues esse & vanas, & ideo rationem nullam earum habendam, ac potius respuestas. Deinde non esse fidendum hominum laudibus: nam qui hodie videntur nos honore afficere, cras vituperabunt & male loquentur de nobis; sicut accidit Christo, nam hic ipse populus, qui hoc die illum honorauit, paucis post diebus exclamauit, *Crucifige, crucifige eum.*

2. Christus fleuit supra Hierusalem; à qua sciebat se tanto odio haberi, & persecutiones pati. Quo exemplo docemur, non solum dolere & compati afflictionibus tam corporalibus, quam spiritualibus proximorum nostrorum figillatim peccatorum, (qui eo magis deplorandi sunt, quo minus seipsum deplorant) verum etiam inimicorum, si quando in arumnas aliquas incidant iuuando illos, quibuscumque rebus possimus iuxta præceptum Domini, eoque amplius, quo longius per peccata sua à Deo recesserint orando pro illis, ut dominus eos conuerrere dignetur & ad salutem perducere.

3. Christus doluit & fleuit super Hierosolymam;

lymam; quando in summo erat gaudio, nullamque suæ salutis curam agebat; repræsentans ea in re personam boni Prælati, qui æquè de subditorum suorum incommodis atque de suis debet esse sollicitus. Vnde ad ipsum spectat lachrymari pro illis qui rident, & contristari pro illis qui inaniter latantur, & sollicitum esse pro ijs qui nullam sui curam gerunt, magno zelo, omniq; studio eos iuuando non solū correctionibus paternis, monitionibusque salutaribus, sed oratione quoq; & lachrymis.

4. Dominus inter summos honores sibi à populo delatos lachrymatur de Hierosolymitano excidio; præbens nobis exemplū, ne rebus prosperè fluētibus, obliuiscamur afflictionum

Rom. 12 proximi secundū consiliū Apostoli; *gaudete cum gaudentibus, flete cum flentibus.*

1. Cor. 12 Nam vt ille idem scribit; hæc est membrorum in vno corpore societas & vinculum, vt si vnū membrum patiat, compatiantur cætera mēbra; & si vnum gaudeat reliqua congaudeant; quare hominis Christiani actio non est, gaudere & exultare in sua prosperitate, & nulla cura tangi proximi, num bene vel male habeat.

5. Fleuit quoque Christus inter honores à turba sibi delatos, vt significaret, gaudia huius mundi omnia mixta esse multis doloribus & innumeris amaritudinibus, eaque breui in luctum commutanda, secundum illud sapientis, *Risus dolore miscebitur, & extrema gaudij luctus occupat.*

Pron.

6. Fleuit deinde Christus sub hoc tempore ad docendum homines, quando flendum sit nempe inter honores & applausus huius sæculi, qui potius flendi quam gaudendi materiam subministrant. Nam vt experientia quotidiana

MEDITATIONVM. 203

na docet, quid aliud est honor mundanus, nisi spuma, fumus, & somnium? Spuma est, quia inflat, fumus, quia excaecat; somnium, quia subito euanescit. Quare optimum consilium est gaudia mundana aliqua graui cogitatione, vt mortis, vel iudicij, vel aduersitatum, quæ vel acciderunt vel accidere possunt temperare, congruenter consilio Sapientis. *In die Eccl. II. bonorum non immemor sis malorum.*

7. Defleuit Dominus, non tam ruinam materiale Hierosolymorum quàm peccata eorum, quæ causam ruinæ dederant; vt nos quoque discamus deslere non temporalia damna, sed peccata nostra: ad aliud enim non seruiunt lacrymæ, quàm ad eluendas animi maculas, & peccata expianda. Nam etsi defleamus mortem parentum, vel amicorum, aut iacturam fortunarum, nunquam tamen poterimus aliquid illorum recuperare, si autem Deum offenderimus, poterimus illum recõciliare lachrymis & deletis per illas peccatis, amissæ restitui gratiæ.

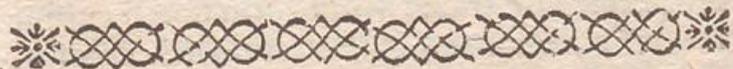
8. Prædixit Dominus excidium Hierosolymorum, eo quod ciuitas illa tempus suæ visitationis non cognouisset: vt videlicet omnes intelligerent, nunc dum viuimus tempus esse nostræ visitationis, quo dominus omni benignitate nos visitat, vocat cum clementia, & expectat cum patientia. Verum postea aliud veniet tempus, cum Dominus nos visitabit tanquam Iudex ad exercendam iustitiam, quo tempore strictissimam exiget rationem etiam de verbis otiosis: si ergo tuc velimus esse securi, vtamur nunc bene opportunitate huius temporis à Domino cõcessi, secundum cõsiliũ Sapientis. *Quodcumq; facere potest manus tua, instanter operare, quia nec opus, nec ratio, nec*

Mat. 12.

Eccl. 9.

sapiētia, nec scientia erunt apud inferos, quōtu properas.

8. *Sic cognouisses & tu, inquit Christus ad Hierusalem. Quibus ex verbis intelligere possumus, omnia mala nostra oriri ex defectu cognitionis: nam dæmon non secus quàm carnifex, obuelat oculos peccatoris: ne grauitatē peccati cognoscat, quæ grauitas est gladius ille acutus qua præscindit illi ceruices & occidit: vt quando aperiendi sunt oculi, inueniat se in inferno, vbi nullum amplius remedium salutis superest.*

MEDITATIO XXI.
DE FICV MALEDICTA
ET EIECTIONE
E TEMPLO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 21. I. Christus cum pridie, absoluta concione, Bethaniam rediisset, postridie reuersus, esuriit.*
- Mar. 11. Luc. 19. Ioan. 11. II. Cum in ficu fructus non reperisset, maledixit, atque illa statim exaruit, Discipulis stupentibus.*
- III. Ingressus templum eiecit euentes & ven-*